

Arrest

nr. 217 524 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HUYSMANS
Berthoudersplein 57
2800 MECHELEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 juli 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 juni 2018 tot weigering van de afgifte van een visum (type C).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 juli 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor verzoekster en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 mei 2018 diende verzoekster een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C) met het oog op een familiebezoek.

Op 18 juni 2018 weigerde de gemachtigde de afgifte van dit visum kort verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 840/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

**Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokken is gescheiden en alleenstaand. Ze zou op bezoek komen bij haar dochter in België.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene is gepensioneerd en legt geen bankhistoriek voor met regelmatige en voldoende inkomsten die de financiële band met het land van origine bewijst.

Betrokkene beschikt over weinig financiële middelen.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij licht dit middel toe als volgt:

“1 .De motivering in de bestreden beslissing :

Aangezien de motivering als volgt luidt:

"Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

Betrokkene is gescheiden en alleenstaand. Ze zou op bezoek komen bij haar dochter in België. Betrokkene toont niet aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene is gepensioneerd en legt geen bankhistoriek voor met regelmatige en voldoende inkomsten die de financiële band met het land van origine bewijst.

Betrokkene beschikt over weinig financiële middelen.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine. "

Aangezien de aangevochten beslissing, dewelke verzoekster een weigeringsbeslissing oplegt, foutief en onafdoende gemotiveerd is en zulks een schending uitmaakt van de motiveringsplicht;

Aangezien mocht DVZ het haar voorgelegde, gedetailleerde dossier onderzocht, gelezen en geanalyseerd hebben, dan zou ze deze beslissing niet genomen hebben ;

2. Juridisch kader:

Aangezien overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;

Aangezien artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder hun toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd;

Dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing;

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule, D., De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet TVVR 1993, 67 e.v.);

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur bij het nemen van een bepaalde beslissing deze zorgvuldig moet voorbereiden, nemen en uitvoeren. Dit houdt onder meer in dat het bestuur op zorgvuldige wijze feiten moet vergaren ;

3.Toetsing :

De materiële motiveringsplicht werd geschonden :

1.

Iedere administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, maw, de beslissing moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvSt, Decruynaere, nr. 100.940, 20.11.2001);

De motieven der bestreden beslissing stellen niets anders dan een standaardmotivering daar die aangehaald wordt en niets anders ;

2.

De 'motivering' komt, zoals hoger aangetoond, neer op een te summiere materiële motivering.

Summiere motiveringen worden niet aanvaard (RvSt, DEBOES, nr 85.308, 15.2.2000; RvSt, DEGENEFE, nr 63.020, 12.11.1996)

Doordat de aangevochten beslissingen dd. 18.6.2018, betekend op zelfde datum, geen rekening houdt met de feitelijke omstandigheden eigen aan deze zaak, hoger voldoende uiteengezet onder I "De Feiten" en DVZ voldoende bekend en bestaande in hoofde van verzoekster, waar zij simpelweg vaststelt dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine ,

Besluit zij derhalve volledig onterecht verzoekster een weigeringsverklaring op te leggen , wat geleid heeft tot de bestreden beslissing ;

Terwijl overeenkomstig art. 62 van de Vreemdelingenwet en artt. 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 alle administratieve beslissingen en betuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden;

Dat in casu een duidelijke schending van de motiveringsplicht, minstens van de materiele motiveringsplicht, en de beginselen van behoorlijk bestuur aan de orde zijn gezien DVZ alle feitelijke omstandigheden aan de zaak niet in ogenschouw neemt;

Dat had zij dit wel gedaan, dan had zij vastgesteld dat er geen reden was om in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van een visumaanvraag op te leggen ;

De RVV is immers bevoegd om na te gaan of DVZ bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is ;

1. familiale banden :

Zoals hoger onder I uiteengezet heeft verzoekster wel degelijk nog familiale banden in de Russische Federatie : haar zoon en zijn kinderen (= kleinkinderen van concludante via de zoon) wonen en werken daar en gaan er eveneens naar school;

Verzoekster heeft niet alleen familiale banden met haar zoon in Rusland doch ook met haar dochter, schoonzoon en kleinkinderen in België ;

2. financiële middelen:

Verzoekster betwist niet gescheiden en alleenstaand te zijn of over weinig financiële middelen te beschikken;

Verzoekster geniet een pensioen in Rusland hetwelk haar toelaat te overleven in Rusland ; (stuk 8 met een overzicht van haar zichtrekeningen - de eerste 2 - en haar spaarrekening - zijnde de laatste- allen omvattende ongeveer 1.600 euro);

3.Oostenrijk:

Het weinige aan financiële middelen heeft daarentegen de Oostenrijkse autoriteiten er niet van weerhouden om verzoekster een visum te verlenen zodat zij de wintervakantie met haar dochter, schoonzoon en kleinkinderen in Oostenrijk kon doorbrengen ;

Verzoekster maakt hiervan zelfs melding in haar huidige visumaanvraag en de Belgische Staat kon dit ook geconfirméerd zien aan de hand van de in en uitreisstempels aanwezig het internationaal paspoort van verzoekster ;

Verzoekster reisde tijdig, dwz voor het vervallen van de door Oostenrijkse autoriteiten afgeleverde visum, uit Oostenrijk af naar haar land van origine of Rusland ;

Onbegrijpelijk hoe de Belgische Autoriteiten durven voorhouden dat verzoekster nooit eerder Schengen binnen reisde;

Inderdaad de Belgische autoriteiten hebben verzoekster nooit een visum afgeleverd, niettegenstaande zij hierom meerdere malen verzocht heeft, deze aanvragen werden telkens geweigerd;

Helaas heeft verzoekster tegen geen van deze weigeringen ooit beroep aangetekend ;

4. De terugkeer belofte :

Niettegenstaande de dochter van verzoekster in haar uitnodiging tot familiebezoek aan haar moeder of verzoekster deze terugkeer belofte niet uitdrukkelijk voorzag , betekent dit niet dat verzoekster niet zou terugkeren naar haar land van oorsprong, wel integendeel;

Verzoekster toont aan dat zij begin dit jaar na de wintervakantie met haar dochter schoonzoon en kleinkinderen doorgebracht te hebben in Oostenrijk, zij vrijwillig en tijdig, nl voor het verstrijken van haar visum, terug naar Rusland gegaan is ;

Had de Belgische staat deze elementen nagekeken, wat zij niet deed, had zij ook aan verzoekster een visum kunnen afleveren !

Dat deze beslissing niet alleen rechtens niet verantwoord is doch tevens geen rekening houdt met alle feitelijke gegevens aanwezig in het dossier ;

Aangezien mocht DVZ de feitelijke omstandigheden onderzocht hebben dan zou zij vastgesteld hebben dat de wettelijke voorwaarden niet geschonden waren : het volstond immers dat de ambtenaar op DVZ, dewelke het dossier behandelde de door verzoekster medegedeelde documenten gewoon las ;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook niet getuigt van enige redelijkheid en dient vernietigd;

DVZ mag dan ook soeverein interpreteren doch zich niet beperken tot summere en simplistische motiveringen;

Aangezien in casu DVZ overduidelijk een compleet overhaaste beslissing genomen heeft, dewelke volledig in strijd is met de materiële motiveringsplicht;

De formele motiveringsplicht werd geschonden :

De formele motiveringsplicht valt uiteen in een evenredigheids- en een draagkrachtversie ;

Op grond van de evenredigheidsvereiste is het nodig dat de motivering evenredig is aan het belang van de beslissing. In casu betreft het een weigering van een visumaanvraag. De hierboven geciteerde motivering is niet evenredig aan het belang van de beslissing voor verzoekster. De gevolgen van de bestreden beslissing zijn dermate ernstig voor verzoekster dat zij de mogelijkheid moet hebben de redenen te kennen die aanleiding geven tot de negatieve beslissing;

Om aan de draagkrachtversie voldaan te zijn, is het nodig dat de motivering voldoende concreet en precies is. Dit houdt in dat het bestuur geen vage bewoordingen mag gebruiken en dat de motivering moet toegepast zijn op de concrete situatie. Dit heeft tot gevolg dat algemene formuleringen uit den boze zijn.

De ratio legis hiervan is gelegen in het feit dat de overheid haar beoordelingsbevoegdheid effectief en met kennis van zaken moet kunnen uitoefenen. (RvSt, De Clercq, nr. 94.939, 28.2.1997);

In casu beperkt DVZ zich tot het onredelijk toepassen van het opleggen van een weigeringsbeslissing;

Dit is duidelijk een onevenredige, onvoldoende precieze en individuele, en veel te vage motivering, zodat de formele motiveringsplicht geschonden is ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden :

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvSt, nr 154954, 14.2.2006)

Een louter routineuze en administratieve afhandeling van zaken wordt door de RvSt niet aanvaard.

DVZ heeft zich uitsluitend gebaseerd op een onzorgvuldige en niet geverifieerde analyse van het dossier in hoofde van verzoekster, waarbij deze geen enkele rekening gehouden heeft met het belang van verzoekster (nl zijn ernstige medische toestand), wat een flagrante schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht aangezien de DVZ niet met zorgvuldigheid haar beslissing heeft voorbereid en uitgevoerd.

De bestreden beslissing houdt dan ook een flagrante schending in van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de uitdrukkelijk motivatieplicht;

dat deze beslissingen niet menselijk en niet correct zijn;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden;”

Verzoekster meent dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden en de feitelijke omstandigheden niet in ogenschouw heeft genomen. Zo wijst zij er onder meer op dat ze, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, wel degelijk eerder in de Schengenzone heeft gereisd. Zij stipt aan dat de Oostenrijkse autoriteiten haar ondanks haar beperkte financiële middelen in het verleden een visum hebben verleend om in Oostenrijk een wintervakantie door te brengen met haar dochter, schoonzoon en kleinkinderen. Zij wijst erop dat ze dit in haar huidige visumaanvraag heeft vermeld en dat de gemachtigde dit ook kon zien aan de in- en uitreisstempels in haar internationaal paspoort. Verzoekster stelt dat ze voor het vervallen van dit visum vanuit Oostenrijk naar Rusland is teruggereisd, en noemt het onbegrijpelijk dat de gemachtigde voorhoudt dat ze nooit binnen de Schengenzone reisde. Bij het verzoekschrift voegt zij kopieën van pagina's uit haar paspoort waaruit blijkt dat zij beschikte over een visum afgeleverd door de Oostenrijkse autoriteiten, geldig van 9 februari 2018 tot 5 maart 2018 en waarop in- en uitreisstempels werden aangebracht op respectievelijk 9 en 18 februari 2018.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster het visum wordt geweigerd omdat haar voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld. In dat opzicht wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekster gescheiden en alleenstaand is en bij haar dochter in België op bezoek zou komen, dat zij niet aantoonbaar beschikken over resterende familiale banden in haar land van origine, dat ze gepensioneerd is en geen bankhistoriek voorlegt met regelmatige en voldoende inkomsten die de financiële band met het land van origine bewijzen, dat ze beschikt over weinig financiële middelen en dat ze niet eerder binnen Schengen heeft gereisd. De gemachtigde concludeert dat “[o]mwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op een terugkeer naar het land van origine” (eigen onderlijning)

De Raad stelt echter met verzoekster vast dat zij in haar visumaanvraag van 11 mei 2018, die aanleiding gaf tot de bestreden beslissing en die zich in het administratief dossier bevindt, op de vraag of zij in de afgelopen drie jaar een Schengenvisum had ontvangen, duidelijk heeft geantwoord dat zij inderdaad van de Oostenrijkse autoriteiten een visum had ontvangen met het nummer 009276644, geldig van 9 februari 2018 tot 3 maart 2018. Verweerder betwist dit niet in de nota met opmerkingen en geeft zelf aan dat er in- en uitreisstempels in het paspoort werden aangebracht. Hij wijst echter op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt wanneer hij nagaat of een vreemdeling er al dan niet in slaagt om aan te tonen dat hij werkelijk voornemens is tijdig het grondgebied te verlaten. Verder laat hij gelden dat de bestreden beslissing voldoende geschraagd wordt door de overige motieven, namelijk dat verzoekster alleenstaand is, weinig familiale banden heeft in haar land van herkomst en geen regelmatige en voldoende inkomsten die de financiële band met het land van herkomst bewijzen. Dit standpunt kan de Raad echter niet bijtreden. Hoewel de gemachtigde inderdaad een discretionaire beoordelingsbevoegdheid geniet bij zijn inschatting of de betrokken vreemdeling het land tijdig zal verlaten, kan hij zich daarbij in het licht van de materiële motiveringsplicht niet steunen op elementen die feitelijke grondslag missen en dient hij in het licht van de zorgvuldigheidsplicht met alle dienstige gegevens van het dossier rekening te houden. Uit het gebruik van de woorden “cumulatieve redenen” blijkt verder dat de gemachtigde zijn conclusie dat verzoeksters voornemen om het grondgebied van de lidstaat te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld, heeft afgeleid uit het geheel van de opgesomde elementen. Nu verweerder in de nota zelf erkent dat één van deze feitelijke elementen niet blijkt te kloppen, en dat verzoekster wel degelijk al heeft gereisd binnen de Schengenzone en daarbij het grondgebied heeft verlaten vóór het verstrijken van het visum, kan ook de conclusie die onder meer op dit element werd gestoeld, namelijk dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op een terugkeer naar het land van origine, niet overeind blijven. Verweerder stelt zelf in de nota dat de opgesomde redenen in hun geheel en op cumulatieve wijze in overweging werden genomen. Nu het motief dat verzoekster niet eerder binnen Schengen reisde niet correct is, kan de Raad niet vooruitlopen op het oordeel dat de gemachtigde zou gemaakt hebben, indien hij op correcte wijze met het recent verstrekte Oostenrijks visum had rekening gehouden, alsook met de in- en uitreisstempels.

Uit het voorgaande blijkt dat de gemachtigde zich bij het nemen van de beslissing niet heeft gestoeld op een correcte feitenvinding, noch met alle dienstige gegevens van het administratief dossier, zoals de duidelijke vermelding van het afgegeven Oostenrijks Schengenvisum in de visumaanvraag, heeft rekening gehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht worden vastgesteld.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigheid van de bestreden beslissing. Gezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, worden deze niet verder onderzocht.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 juni 2018 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES